

at i hvert Fald Vandet nedenfor Sønderbro altid har været regnet for Fjord. Efter den i den nævnte Ret fastslaaede Regel er Afdgangen fri for enhver til Fiskeri paa Hav og Fjord, og man har fra ingen Side benægtet, at Fiskeriet stedse har været frit paa Fjorden fra Sønderbro og udefter kun med den Indskrænkning, som følger af Lakssegaardens Ret, nu fastslaaet ved Højesteretsdom af 27de November 1889, hvorefter der ikke maa uden særlig Afdkomst drives Fiskeri mellem Lakssegaarden og Fjordens Munding ved Udbyhøj paa en saadan Maade og ved saadanne Redskaber, at Fiskenes Opgang til Lakssegaarden derved hindres eller hemmes. Da Strækningen fra Randers til Lakssegaarden væsentlig kun bestaar af Naens Hovedstrøm, har Lakssegaardens Privilegium faktisk været til Hinder for Udøvelsen af et hvilket som helst Fiskeri paa denne Strækning med Garn eller lignende Redskaber, der kunne „hindre eller hemme“ Fiskens Opgang.

Saa vel Ministeren som Udvalget har været klar paa, at ved Statens Overtagelse og den faktiske Nedlæggelse af Lakssegaarden maatte Fiskeriet paa Fjorden mellem Randers Sønderbro og Udbyhøj gøres frit for enhver under Lovens Kontrolbestemmelser.

Angaaende Strækningen fra Sønderbro til Bærum Høje gør en Anskuelse sig gældende saaledes, at da Vandet i gamle Dokumenter betegnes som Fjord, skal Afdgangen til Fiskeriet der ogsaa være fri. Fra anden Side gøres gældende, at Vandet faktisk er en Aa, og at Lodsejerne nu indtræde i den ubegrænsede Eneret, naar Lakssegaardens Privilegium bortfalder.

En tredje Anskuelse er den, at Gudenaens Karakter som Landets eneste Flod og sejlbare Vandvej er saa afvigende fra de øvrige Aaers, at Lodsejerne ikke have større Ret til Fiskeri i dette Vand end enhver anden, hvorfor Fiskeriet burde gøres frit, saa langt Vandvejen gaar, det vil sige indtil Silkeborg, subsidiært ud for Trækkebanen mellem Randers og Silkeborg indtil Midtstrøms.

Endvidere findes der dem, der mene, at Spørgsmaalet om Afdgang til Fiskeri bør holdes uden for denne Lov, derved at det i Tvivlstilfælde afgøres gennem Domstolene efter de for hvert Sted forhaanden værende Forhold. Endelig har den Tanke været oppe at forbyde alt Garnfiskeri mellem Randers og Silkeborg Søerne, medens Fiskeri med Line gøres frit.

Udvalget har ved Besøg i Silkeborg og paa Ny Mølle undersøgt Muligheden af paa disse Steder at anbringe Fiskepaa og fundet de stedlige Forhold gode dertil. Fiskepaa paa disse Steder ville kunne aabne Vej for Laks og Orred lige op til Standerborg. Herom og om Omfanget af den Ny Mølle tilkommende Eneret til Fiskeri har Udvalget forhandlet med Ministeren, ligesom man ogsaa har drøftet forskellige Planer om Anlæg til kunstig Fiskeavl for Statens Regning og en virksom Kontrol med Haandhævelsen af de gældende Regler for Ferskvandsfiskeriet overhovedet.

I Betragtning af, at man ikke paa nærværende Tidspunkt har kunnet naa at faa de heromhandlede Forhold ordnede ved Lov, saaledes at Lakssegaarden indtil videre drives af Staten paa det gamle Privilegium, har man henstillet til Ministeren ikke at fare strengere frem mod Fiskerne neden for Lakssegaarden, end Sagens Tarv kræver, og saa vidt muligt at undgaa Opstemning af Vandet ved Lakssegaarden.

Moesstrup,
Formand.

Alf. Christensen,
Ordfører.